

Sygn. akt **II K 414/16**

Ds. 533.2016

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 stycznia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Krotoszynie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Małgorzata Kurjata

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Regina Jasińska

przy udziale Prokuratora : Marii Kołodziejczyk

po rozpoznaniu w dniu 8 grudnia 2016 r. i 23 stycznia 2017 r. sprawy:

G. M.

s. S. i J. zd. Pyta

ur. (...) w K.

oskarżonego o to ,że:

w dniu 4 lipca 2016 r. w miejscowości K. woj. (...), w ruchu lądowym, na drodze publicznej, na ul. (...) kierował samochodem ciężarowym marki R. (...) o numerach rejestracyjnych (...) wraz z naczepą G. T. o nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości około 2,3 promila alkoholu we krwi, przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokiem Sądu Rejonowego sygn. akt II K 614/13

tj o przestępstwo z art. 178a § 1 i 4 k.k.

1. Oskarżonego G. M. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyżej opisanego tj. występku z art. 178a § 1 i 4 kk. i za to na podstawie art. 178 a § 4 kk skazuje go na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności.
2. Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres jego zatrzymania w dniu 4 lipca 2016 r godz. 10,30 do 11,15 ., przy czym jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności.
3. Na podstawie art. 42 § 3 k.k. orzeka w stosunku do oskarżonego środki karny w postaci dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych.
4. Na podstawie art. 43 a § 2 kk orzeka od oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej
5. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów postępowania

(-) M. K.

II K 414/16

UZASADNIENIE

Oskarżony G. M. zatrudniony był w firmie Usługi (...), przydzielony miał samochód R. (...) numer rejestracyjny (...) wraz z naczepą marki G. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Tym samochodem wykonywał transport różnych towarów według zleceń spedycji. W dniu 4 lipca 2016r. otrzymał sms od spedycji, iż ma kurs, a jako miejsce rozładunku towaru podano O. W.. O godzinie 8.00 oskarżony udał się na ulicę (...) w K., gdyż tam parkowane były samochody firmowe. Wsiadł do samochodu R. (...) wraz z naczepą i następnie przejechał ulicami (...) w K., po czym wjechał na drogę krajową - ulicę (...) i dojechał do stacji paliw (...) przy K. 124.

(dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonego k. 26, zeznania świadka Ł. J. k. 89)

Na stacji paliw oskarżony podjechał pod dystrybutor przy stanowisku numer 8, który przeznaczony był dla samochodów ciężarowych. Wsiadł z ciężarówki, podczas podchodzenia do tankowania G. M. miał problem z utrzymaniem równowagi, zataczał się. Po zatankowaniu, około godziny 8.44, G. M. poszedł do kasy po fakturę WZ, kupił także paczkę papierosów i wtedy jeden z pracowników stacji paliw – M. M. wyzwał od oskarżonego silną woń alkoholu. Z uwagi na to, iż pracownicy firmy (...) stale tankowali na tej stacji (...) inny pracownik stacji – K. W. – na prośbę M. M. zadzwonił do Ł. J.. W tym czasie oskarżony wsiadł do samochodu ciężarowego i przejechał na parking dla samochodów na stacji paliw (...) przy ul. (...) obok myjni.

(dowód: zeznania świadka k. M. M. k.10-11, Ł. J. k. 89, monitoring k.36, paragon k. 12, dowód WZ k. 18, protokół odtworzenia nagrania k. 55-61)

Po pewnym czasie na stację paliw przyjechał Ł. J.. Podeszedł do zaparowanego samochodu R. (...), gdzie spał oskarżony i po trzykrotnym pukaniu w drzwi samochodu obudził G. M.. Oskarżony mówił bełkotliwie, nie mógł ustać na nogach i wyczuwalna była od niego silna woń alkoholu. Ł. J. w samochodzie oskarżonego zauważył 6 pustych butelek po wódce, siódma butelka była napoczęta. Ł. J. zadzwonił po policję, powiedział oskarżonemu, że jest zwolniony z pracy. Oskarżony chciał jeszcze jechać samochodem ciężarowym do targowiska, aby się wypakować. Po przyjeździe policjantów G. M. został poddany badaniu na zawartość alkoholu we krwi urządzeniem alcosensor o godzinie 10.05, które wykazało 1,11 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Następnie oskarżony został przewieziony na Komendę Powiatową Policji w K., gdzie został poddany 5 badaniom na urządzeniu Alkometr A2.0, które wykazały o godzinie 10.53 – 1,45 mg/l, o 10.55 – 1,41 mg/l, o 11.27 – 1,32 mg/l, o 11.57 – 1,31 mg/l o 12.26 – 1,24 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

(dowód: zeznania świadka Ł. J. k.89 , M. M. k. 10v - 11, protokoły użycia alkotestu k. 4 - 5, świadectwo wzorowania k. 6, protokół zatrzymania osoby k. 2 - 3, opinia biegłego k. 49 - 51)

Oskarżony G. M. ma 51 lat, z zawodu jest mechanikiem, nigdzie nie pracuje, nie jest zarejestrowany jako osoba bezrobotna. Oskarżony jest rozwiedziony, nie ma nikogo na utrzymaniu, nie posiada żadnego majątku. G. M. jest osobą karaną. Wyrokiem z dnia 27 stycznia 2014r. w sprawie II K 614/13 Sąd Rejonowy w Jarocinie uznał G. M. za winnego popełnienia przestępstwa

z art. 178 a § 1 kk i wymierzył mu karę grzywny oraz orzekł zakaz prowadzenie pojazdów mechanicznych na okres 1 roku. Wyrok uprawomocnił się w dniu 4 lutego 2014r., środek karny liczył się od dnia 4 listopada 2013r., a jego koniec upłynął z dniem 4 listopada 2014r.

(kwestionariusz osobowy k. 29 - 30, karta karna k. 46, informacja Urzędu Miejskiego w K. k. 37, informacja Starostwa Powiatowego w K. k. 39, odpis wyroku k. 47).

Oskarżony G. M. przesłuchiwany pierwszy raz w postępowaniu przygotowawczym (k. 26-27) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia. Podał, iż w dniu 4 lipca 2016r. rano dostał smsa, że ma jechać na rozładunek towaru do O., dlatego udał się po (...) na ul. (...) i pojechał na stację paliw (...) w K. przy ulicy (...), aby zatankować samochód. Wyjaśnił, iż po zatankowaniu samochodu przejechał na parking przy myjni i wtedy otworzył butelkę wódki K. i pojemności 0,5 litra i w przeciągu 5-10 minut na dwa razy wypił ją. Wyjaśnił, iż mówił zarówno szefowi – Ł. J., jak i policjantom, że wypił alkohol, ale wszystkim mówił, że zrobił to już po zaparowaniu samochodu.

Następnie podał, iż wódkę kupił w dniu 2 lipca 2016r. i tego dnia od godziny 19 do północy wypił pół litra wódki. Następnego dnia rano około godziny 5 ponownie przyszedł do niego kolega i do godziny 8 oskarżony wypił 0,25 litra wódki, po czym położył się spać. Wyjaśnił, iż w niedzielę 3 lipca 2016r. wstał około godziny 14-15, potem zjadł jedną tortillę, około godziny 19 zjadł dwie kromki chleba z mielonym mięsem. W poniedziałek rano około godziny 5 wypił szklankę kawy i nie jadł. G. M. wyjaśnił, iż choruje na nadciśnienie i cukrzycę, bierze leki w postaci zastrzyków z insuliny, jak podał, w dniu zdarzenia nie zrobił sobie zastrzyku, dlatego poziom alkoholu w wydychanym powietrzu był tak wysoki. Podczas kolejnego przesłuchania w dniu 22 września 2016r. G. M. podtrzymał wcześniejsze wyjaśnienia. Oskarżony przesłuchiwany w postępowaniu sądowym nie przyznał się do zarzucanego mu czynu i zmienił wyjaśnienia. Podał, iż w dniu 4 lipca 2016r. faktycznie był nietrzeźwy, ale poruszał się tylko po terenie stacji paliw (...), nie jechał drogą publiczną. Wyjaśnił, że przy bazie na ulicy (...) stał nieznajomy mężczyzna, jak się okazało kierowca, który chciał się dostać do J.. Oskarżony wyjaśnił, iż dał nieznajomemu kluczyki od (...) wraz z naczepą i nieznajomy zawiózł go na stację paliw (...), a na stacji nieznajomy wysiadł, by łąpać stopa na drodze krajowej w kierunku J., natomiast oskarżony przesiadł się za kierownicę i podjechał pod dystrybutor. Oskarżony nie był w stanie powiedzieć w którym miejscu na stacji przesiadał się z nieznajomym mężczyzną. Po obejrzeniu monitoringu na rozprawie w dniu 23 stycznia 2017r. oskarżony wyjaśnił, iż tankował samochód, ponieważ z towarem do O. miał jechać jego kolega, po którego wcześniej zadzwonił. Kolega jednak nie dojechał. G. M. nie był w stanie podać imienia i nazwiska rzekomego kolegi, nie wiedział, gdzie mieszka i pracuje oraz nie miał do niego numeru telefonu, gdyż jak podał telefon zgubił.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego tylko w zakresie dotyczącym wyznaczania zleceń dla kierowców, stałego miejsca parkowania samochodów Ł. J. oraz tego, iż samochody firmowe tankowane były na stacji (...) w K. przy ulicy (...). W pozostałym zakresie sąd nie dał wiary wyjaśnieniom złożonym w postępowaniu przygotowawczym i sądowym. Wyjaśnienia z postępowania przygotowawczego, iż alkohol spożywał dopiero na parkingu stacji paliw nie znajdują potwierdzenia w wiarygodnym materiale dowodowym, m.in. sprzeczne są z zeznaniami M. M., który zeznał, iż oskarżony podczas tankowania zataczał się, a gdy przyszedł po fakturę WZ i kupował papierosy wyraźnie czuć było od niego alkohol. Wyjaśnienia są także sprzeczne z wiarygodną, kompleksową i jasną opinią biegłego I. W., gdyż wyniki badań jednoznacznie wskazują, iż w dniu 4 lipca 2016r. około godziny 8 stężenie alkoholu we krwi oskarżonego wynosiło około 2,3 promila i z całą pewnością wynikało ze spożycia przez G. M. alkoholu. Biegła wzięła pod uwagę ewentualny wpływ cukrzycy, na którą jak podał oskarżony choruje. Choroba mogłaby ewentualnie wpłynąć na wyniki o 0,3 – 0,4 promila alkoholu, a w przypadku kwasicy ketonowej o 0,6 promila, jednak ostatnia możliwość została przez biegłą wykluczona, gdyż oskarżony podczas badania nie znajdował się w stanie niewyrównanej cukrzycy. Jako niewiarygodne uznał Sąd również wyjaśnienia złożone w postępowaniu sądowym. Zostały one zmodyfikowane przez G. M. po wydaniu opinii przez biegłą. Wyjaśnienia nie znajdują potwierdzenia w wiarygodnym materiale dowodowym, są nielogiczne i są sprzeczne z doświadczeniem życiowym. Twierdzenia oskarżonego, iż dał kluczyki od samochodu ciężarowego przypadkowo spotkanemu autostopowiczowi, by ten zawiózł samochód z oskarżonym na stację paliw przy ulicy (...) są odpowiedzią oskarżonego na wyniki opinii biegłej i nie znajdują potwierdzenia z żadnych dowodach oraz sprzeczne są z logiką. Tak samo należy ocenić wyjaśnienia, iż oskarżony tankował samochód, bo w trasę dalej miał jechać jego kolega, którego imienia i nazwiska oskarżony nie znał, nie wiedział gdzie mieszka i gdzie pracuje, a jedyną możliwością kontaktu był telefon, którego oskarżony nie potrafił podać. Przeciętnie inteligentna osoba nie powierzyłaby samochodu ciężarowego z towarem nieznanemu osobie lub osobie znanej tylko z widzenia. Ponadto oskarżony nie potrafił logicznie wyjaśnić, dlaczego nie poprosił rzekomego kolegi o przybycie na bazę i przejechanie samochodem na stację (...). Wyjaśnienia oskarżonego miały polepszyć sytuację procesową G. M..

Jako rzetelna, logiczna i kompletna oceniono została opinia sporządzona przez biegłą I. W. z dnia 31 sierpnia 2016r. Wnioski są jednoznaczne, opinia nie była podważana przez żadną ze stron. Przy sporządzaniu opinii i obliczeniach poziomu stężenia alkoholu we krwi biegła uwzględniła błąd pomiaru przy chorobie cukrzycowej. Ponadto podkreślić należy, iż opinia oparta była o pięciokrotne badanie stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu przeprowadzone w ciągu półtorej godziny.

Jako wiarygodne ocenione zostały zeznania świadka Ł. J., które dotyczyły okoliczności obudzenia oskarżonego śpiącego w samochodzie, wyraźnej woni alkoholu od oskarżonego oraz wezwania na miejsce patrolu policji i poddania

oskarżonego pierwszemu badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu oraz przewiezieniu G. M. na K.. Zeznania te są jasne, chronologiczne, spójne. Tak samo ocenione zostały zeznania świadka M. M.. Dodatkowo znajdują one potwierdzenie w zapisie z monitoringu.

Za wiarygodne Sąd uznał badania Alkometrem A 2.0 nr 941/01 w dniu 4 lipca 2016r. Badania zostały przeprowadzone w prawidłowy sposób, a alkomat miał aktualne świadectwo wzorcowania z dnia 24 maja 2016r.

Nagranie monitoringu z dnia 4 lipca 2016r. ze stacji (...) przy ul. (...) w K. także jest wiarygodne. Nie widać śladów montażu. Kamery ustawione są w taki sposób, iż nie widać, czy samochód wjeżdża z drogi publicznej pod dystrybutor, gdyż przed dystrybutorem jest miejsce, gdzie czekają samochody na tankowanie. Ponadto pierwsze ujęcia z kamery monitoringu, nie pokazują całego placu, gdyż inny samochód ciężarowy zaparkowany jest pod dystrybutorem w taki sposób, że przesłania część placu, widać natomiast, iż oskarżony czekał w samochodzie na wolne miejsce pod dystrybutorem. Na monitoringu nie widać natomiast, żeby samochód prowadził inny mężczyzna niż oskarżony i by oskarżony przesiadał się za kierownicę.

Oskarżony G. M. swoim zachowaniem wyczerpał ustawowe znamiona występkę z art.178 a § 1 i 4 kk, gdyż w dniu 4 lipca 2016r. w K., w ruchu lądowym, na drodze publicznej, na ulicy (...) kierował (...) o numerze rejestracyjnym (...) wraz z naczepą o numerze rejestracyjnym (...) będąc w stanie nietrzeźwości około 2,3 promila alkoholu we krwi, przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokiem Sądu Rejonowego w sprawie II K 614/13.

Sąd uznając oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 178a § 1 i 4 kk na podstawie art. 178 § 4 kk wymierzył karę 4 miesięcy pozbawienia wolności. Przy wymiarze kary Sąd wziął pod uwagę jako okoliczność obciążającą uprzednią karalność oskarżonego oraz fakt, iż poruszał się w stanie nietrzeźwości w godzinach, w których ruch samochodowy jest już większy, po drodze krajowej o dużym natężeniu ruchu. Ponadto G. M. wykonywał pracę kierowcy zawodowego samochodu ciężarowego. Od osoby zawodowo kierującej samochodem należy wymagać większej ostrożności i przestrzegania zasad ruchu drogowego. Okolicznością obciążającą jest także nagminność występków tego rodzaju oraz bezkrytyczna postawa oskarżonego wobec czynu. Zgodnie z obowiązującymi przepisami na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono oskarżonemu zatrzymanie do sprawy w dniu 4 lipca 2016r.

Zgodnie z brzmieniem artykułu 42 § 3 kk w przypadku skazania za przestępstwo z art. 178 a § 4 kk sąd orzeka dożywotni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów. Orzeczenie zakazu jest w przedmiotowej sprawie obligatoryjne, a okoliczności sprawy czynią dożywotni zakaz jak najbardziej słusznym.

Na podstawie art. 63 § 4 kk postanowieniem z dnia 31 stycznia 2017r. zaliczono oskarżonemu na poczet orzeczonego środka karnego okresu zatrzymania prawa jazdy od dnia 4 lipca 2016r.

Zgodnie z art. 43 a § 2 kk zasądzono od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 zł. Wymierzając świadczenie w jego dolnych granicach Sąd miał na uwadze sytuację materialną oskarżonego, który nie ma żadnego majątku, a obecnie jest osobą bezrobotną. Z tych samych powodów zwolniono oskarżonego od kosztów postępowania.

/-/ Małgorzata Kurjata